

Izhaja

vsak petek z datumom
prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankujejo in po-
šiljajo uredništvu „Mira“ v
Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osební pogovor od 10. do 11. ure
predpoldne in od 3. do 4. ure po-
poldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 20 vin.
od garmond-vrste za vsakokrat.

MIR

Velja:

za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno
pod napisom:

**Upravništvo „Mira“
v Celovec,**

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje
naprej.

Leto XXV.

V Celovcu, 11. avgusta 1906.

Štev. 32.

 Današnja številka obsega 6 strani.

Zakaj Korošci ne morejo na katoliški shod?

Dne 27. julija se je „Slovenec“ o sklepu
koroških zaupnikov napram katoliškemu shodu iz-
razil tako:

„Mi za danes ne izvajamo drugih posledic, nego
da pozivljamo vse Korošce, naj si še enkrat premislijo,
ali so se jim na shodu dale resnične informacije, ali
je kaj logike v tem sklepu, da zato ne gredo na ka-
toliški shod, ker so bili Slovenci od Nemcev preglaso-
vani zaradi mandata na Koroškem. Naj premislijo, ali
ne škodujejo sebi in svojemu narodu z izvršitvijo tako
nelogičnega in brezumnega sklepa. Prepričani smo, da
bo tudi Koroška zastopana na shodu vkljub liberalnim
spletkam in separatizmu, ter da bo zmagal zdravi
razum nad malenkostnimi osebnostmi. Nam je to samo
minljiva epizoda, ki bo v kratkem končana in bo tudi
Koroško ljudstvo nje vrednost in pomen kmalu spo-
znalo.“

Žal nam je, da se moramo polemično baviti
z izvajanjem „Slovenca“, lista, s katerim je ka-
toliško politično društvo na Koroškem stalo doslej
vedno v prijateljski zvezi. Da bi bil imenovani
dnevnik, ki si je doslej gotovo iztekla za slo-
vensko ljudstvo mnogo zaslug, se le malo
povzpela nad ljubljansko atmosfero in
si nekoliko razmislila položaj obmejnih Slovencev,
vzlasti položaj Korošcev, bi moral drugače go-
voriti. Obžalovati je, da se ni zamoglo toliko ob-
jektivnosti, vseslovenskega in katoliškega čuta.

Očitanje, da sta celovski sklep napravila
liberalizem in separatizem, se bode vendar težko
dalo dokazati. Gospodje Ljubljancani ne mo-
rejo biti prepričani, da je očitane liberalizma
nasproti predsedništvu katol-političnega društva
opravičeno. Torej bi prišel v poštev le še —
separatizem. Separatizem, če kje živi ta skrat,
bi bil mogel predlog staviti, a ko je bil na
zaupnem shodu soglasno sprejet, nehal je
biti separatističen in postal je splošen koroški
sklep. Odkar se je pisalo o tej stvari v „Slo-
vencu“, se je javnost tudi že mogla poučiti, so li
motivi sklepa bili res liberalni ali separatistični.

Da pa mora koroška politika biti nekoliko
separatistična, bo razumel vsakdo, kdor ve, da
se za njo — nikdo izven Koroške ni dosti brigal.
In smelo trdimo, da bi bil ta naš previdni sepa-

ratizem nam letos lahko rodil lepih uspehov, ko
bi ga znala slovenska delegacija podpirati. Naši
pošteni dogovori z Nemci so nam pri-
dobili obljubo, da bodo glasovali z
nami, in nam ni znano, da bi bilo tega prepo-
trebnega stika z Nemci iskalo vodstvo slovenske
državnozbornske delegacije. Nam se zdi, da se
ta obljuba ni držala, ker so se za Koroško pre-
malo zanimali naši prijatelji, da nam se zdi, da
so Nemci glasovali za štajarski mandat
tudi le vsled naših „separatističnih“
zvez, ker prve besede niso izpolnili, hoteli so
Slovincem dati na štajarskem neko nadomestilo,
videči, da so s tem Slovenci zadovoljni. Ta
sklep se nam zdi tembolj opravičen, ker so ravno
tisti Nemci za svojo uslugo terjali takoj proti-
uslugo od nas pri zgornjekoroški deželnozbornski
volitvi. Zato si Korošci domišljujemo, da je naša
previdna „separatistična“ politika dala štajarski
sedmi slovenski mandat. A ta „separatizem“ ni
s katoliškim shodom v nobeni zvezi.

Torej morajo biti drugi vzroki, da se je v
Celovcu tako sklepalo. Če bi Korošci ne šli v
Ljubljano, ker so Slovenci bili od Nemcev
preglasovani, bilo bi res nelogično in pomi-
sljivo bi koroške zaupnike, da postopajo tako ne-
dosledno. A vzrok je drugi: Korošce se vabi na
katoliški shod, da bi se tam navduševali za ka-
toliško misel, za katoliško šolo, za katoliški zakon,
za katoliško časnikarstvo, za katoliška društva.
Vse lepo: ali mi nimamo, kamor bi dali vso to
krasoto! Kaj nam vse tako govorjenje po-
maga, dokler nimamo moči, da prevedemo
besede v dejanja? Tega pa ne moremo, dokler
nimamo katoliških zastopnikov v državnem zboru
in v deželnem zboru, brez teh se nam bo svet
smejal še naprej, kakor se nam smeje zdaj, kadar
se sklicujemo na postavne pravice. In Korošci
si domišljujejo, da se jim pravno zastopstvo
jemlje po sokrivdi slovenske delegacije. Ali
je potem res tako nelogično in brezumno, če Ko-
rošci pravijo: vi prijatelji, kaj pa nam bodo po-
magale lepe resolucije, če nimamo več možnosti,
podpirati svoje terjatve z edino uspešnim prav-
nim sredstvom?

Če so merodajni faktorji sloven-
skega političnega življenja priredili
katoliški shod, in če so ti sokrivi na-
šega poraza, ali je potem nelogično in
brezumno, če Korošci rečejo: Prija-

telji, sodite vendar sami, kaj naj pa še
na shodu pove koroški govornik, na pr.
o narodnih terjatvah koroških Sloven-
cev, ko je slovenska delegacija našo
najvažnejšo, našo življensko terjatev
nasprotniku — prepustila! Ali je res
nelogično in brezumno, da se Koroška
v sedanjem usodepolnem trenutku, ko
bo državni zbor o teh predlogah šele
sklepal, kakor en mož vzdigne in pove
svetu: te sile mi ne sprejmemo, ne damo se
obesiti, ne damo se versko in narodno uničiti?
Ali je morebiti bolj umno in logično, ponižno
zdaj se tistim pridružiti, ki se do zdaj za nas
niso dosti brigali, v nadi, da z njimi lahko v
bodočnosti kaj dosežemo? Nemcem bi dali tako
dokaz, da v našem ljudstvu ni nobene energije,
ni moškega ponosa, da smo narod enajste služ-
bene vrste! Čudna insinuacija!

Ali je logično, očitati nam separatizem, ko
se moramo sami braniti, biti kakor teleta vezani
v nemškonarodni jarem — z dovoljenjem tistih,
ki bi bili poklicani in bi bili imeli moč, ometi
nas te sužnosti? Da, čudna logika! Zato pa
smelo trdimo, da se koroški rodoljubi katoličani
ne morejo in ne smejo udeležiti ljubljanskega
katoliškega shoda. Ko bi se bilo nas izročilo
krščanski nemški stranki, mogli bi reči, kaj
ima katoličanstvo s politiko, kaj volilna reforma
s katoliškim shodom opraviti? Ali izročilo se
nas je Vsenemcem, prodirajočemu pro-
testantizmu in socijalni demokraciji.
To ni le protislovensko, to dejstvo je tudi
protikatoliško.

Ko bi bila volilna reforma v državnem zboru
že sklenjena, in naša obsodba že izvršena, bi
tudi položaj bil drugačen. Potem bi morali reči,
zdaj rešimo v notranjem katoliškem življenju,
kar se še da rešiti. Zdaj pa ima stvar še drugo
lice. Poslanci sami so mnenja, da ta
načrt ne bo sprejet, marni potem naša
dolžnost, napeti vse sile, da se od nas
odvrne preteča popolna poguba? Kdo
hoče potemtakem z udeležbo pri katoliškem shodu
takorekoč izjaviti, da se strinja s koraki slovenske
delegacije, da se strinja s predlogo volilnega od-
seka? Mar ni dolžnost vsakatega rodo-
ljuba, kot en mož stati na strani
tistih, ki so odločno povzdignili svoj
glas za katoliške in narodne — ne le

Podlistek.

Pismo iz jutrovega.

Juri Trunk.

V. Kahira.

Na ulicah je življenje vedno jako živahno
in zanimivo. Kjer je večji promet, n. pr. v ulici
Muski, drvi od jutra do večera neprestano ve-
lika množica gor in dol; brez prenehanja se
vrše tu najzanimivejše podobe. Toliko je ljudi, ži-
vali, vozov, kočij, da ne veš odkod jih toliko pride.
Prodajalci vpijejo in ponujajo svoje blago, vmes
tulijo osli, bleketajo koze, mukajo ali grulijo, ali
ne vem kako bi rekli, velblodi, rezgetajo konji,
vse dirja, leta, vpije, in če pride še kak pogreb
z ženskami, ki so kakor obsedene, ali pa kaka
„verska“ procesija, kakoršne so med mohame-
danci na dnevnem redu, ali kak ženitninski spre-
vod z arabskimi piskači, trobentači in bog sam
ve še s kakimi „ači“ — no, če si sredi te gnječe,
tega vrvenja, vrišča in vpitja, potem se ti zdi,
da si iz varnega zavetja padel tja sredi razbur-
kanega morja. Jako zanimivo je sicer gledati te
obrazе, poslušati te glasove — a čez nekaj časa
si vesel, ako prideš iz teh ulic zopet na kraj,
kjer se prostejše giblje in lažje diha. In takih
prostorov tudi v Kahiri ne manjka.

Sredi mesta je krasen vrt Ezbekijeh, ka-
koršnega menda ni na svetu, radi svojih dreves,
katera so tu nasajena od vseh krajev sveta. Za
majhen pijaster (12 vin.) greš lahko tja pod vr-

bove krasnih, kakor sveča ravnih, vitkih palm,
in se usedeš na pripravljeno klop. Tu si lahko
bolj mirno opazuješ življenje in drvenje na ulici.
Okoli tega vrta so razpostavljene najlepše hiše,
palače, prodajalnice, javna poslopja. Bogastvo, ki
se ti kaže tukaj, prekosi vse, in dozdeva se ti, da
si sredi najbogatejšega evropskega mesta, ne
pa v tužni Afriki. Seve tu sem pridejo bogatini
celega sveta posebno po zimi, in čudno bi bilo,
ko bi se z njimi ne priklatilo tudi bogastvo, blišč
in sijaj.

Proti zapadu je evropski del mesta, ki pa
po svojih širokih, čednih, dobro tlakanih ulicah,
po svojih krasnih nasadih, vrtovih in palačah
prekaša marsikatero evropsko mesto. Podkralj
Mohamed-Ali je dal brezplačno vsakemu prostor
za zidanje, a zavezati se je moral vsakdo, da
bo stavba stala najmanj 30.000 frankov; takih
„bornih“ stavb je pa prav malo, pač pa dosti
takih, ki so stale sto tisoče, ali celo milijone.
Med temi palačami je tudi, prava „revica“ sevé,
cerkvena sv. Jožefa, katero so zidali katoliški mi-
sijonarji. A dasi je majhna in revna, tem ljubša
je, ker nam povzdigne naše misli tja kvišku in
nas opominja na večja bogastva, proti kateremu
je vse, kar nam nudi Kahira in ves svet, le —
smetje, kakor pravi sv. Pavel.

Onkraj reke Nil je otok Gezireh. Ko so
dogotovili sueški prekop, je egiptovski podkralj
tukaj sezidal krasno palačo in dal napraviti okoli
vrt, kakeršnega moreš videti le na jutrovem.
Dasi cela stavba ni posebno trdna, je nad vse
elegantna. Ker je pri egiptovskih kraljih na-
vada, ali morda prazna vera, da sin ne stanuje v

palači, v kateri je oče umrl, je bila izpraznjena
tudi ta palača in kupila jo je neka angleško-ame-
rikanska družba ter napravila iz nje nič manj
eleganten hotel. Kjer je nekdanj prebival fran-
coski cesar Napoleon III. in cesarica Evgenija,
kakor drugi evropski velikaši, in kjer so se
vršile nekdanj sijajne veselice, tam se sedaj so-
pirijo drugi velikaši, ki so „veliki“ radi svoje
velike in debele mošnje. Denar je sveta vladar!

Poglejmo si nekoliko tudi versko živ-
ljenje Kahircev. Kakor so tukaj zastopane
vse narodnosti, tako tudi vse vere. Katoličanov
je okoli 10.000, večinoma seve Evropejci.
Faro oskrbujejo oo. frančiškani. Poleg
teh pa so še tu razni redovi; jezuiti imajo pri
Bulaku lepo cerkev. Ti oskrbujejo tudi malo, ali
jako lično cerkvico v Matarijeh, severno od Ka-
hire, pri Marijinem studencu, kjer je po ustnem
poročilu pod košatim drevesom na begu v Egipt
počivala sveta družina. Košato drevo je še dan-
danes tam, a težko je, da bi bilo ravno isto še.
Dalje je misijonska družba Jezusovega Srca za
afrikanske misijone v Sudanu. Ko sem obiskal
njih zavod, je bilo prav čudno slišati, ko so me
pri vstopu pozdravili kakor ogel črni zamorčki z
lepim katoliškim pozdravom: „Hvaljen Jezus
Kristus! Tudi pri sv. maši mi je služil zamorček
belih zob in kodrastih las ter odgovarjal v lepi
latinščini. Po sv. opraviilu sva se pri kavi pome-
nila še nekaj časa. Prav dobro je govoril laški,
francoski in tudi nekoliko nemški, seve tudi arab-
ski in svoj materin jezik. To je bil deček 14
do 15 let. Zamorci splošno niso nič manj nadar-
jeni, kakor Evropejci, manjka jim samo enega,

 Spominjajte se Ciril-Metodove družbe!

pravice, marveč za življenske pogoje koroških Slovencev?

Ves razvoj te prežalostne afere priča, in že osebe, ki jo vodijo, so porok, da se ni nobena beseda govorila in se nobena beseda ne bo povedala zoper katoliško mišljenje, da se pa ne mora na vsak način in v vsakem slučaju sprejemati vse, kar se nam pošlje od — katoliške tvrdke.

Bolj kot kedaj doslej moramo koroški Slovenci spoznati, da se moramo boriti z lastnimi močmi. Z nekako ironijo nam je dal le-ta nasvet tudi g. načelnik „Slovanske zveze“. Tako malo število bojnikov pa bo zmagovito le z vzorno disciplino. Vsi za enega in eden za vse, za nas velja zdaj bolj kot kedaj doslej, da sloga jači, nesloga tlači. Spoznajmo nevarni svoj položaj! Nam ne more biti le minljiva epizoda, če je 120.000 Slovencev vzeta možnost, udeleževati se volitev. To nam je dogodek, ki ustvari popolnoma druge razmere za dolgo vrsto let. V teh razmerah nam je ostala le še lastna moč kot braniteljica naših pravic, in ta moč se mora javiti v složnem, odločnem delovanju. **Kdor koli zdaj ruši disciplino, ni značaj in ne dela v prid domovine.**

Položaj je tak: Katoliško-narodno vodstvo v Ljubljani smatra volilno reformo v nameravani obliki za tolik napredek, da se sme za njo žrtvovati Koroška.

Mi pa rečemo: Nikdar in nikoli tako! Ljubljanski gospodje nam zavoljo tega očitajo „brezumnost“.

Mi sodbo prepuščamo zgodovini. A še nam nevarnost le preti, še je mogoče odvrniti jo.

Prvo sredstvo za odvrnitev je, da javnosti pokažemo svoje ogorčenje. To ogorčenje nam veleva, zdaj ne udeležiti se zborovanja ljubljanskih politikov, in če tudi to zborovanje nosi ime katoliškega shoda. Tej gospodi očitamo, da za Koroško niso storili, kar bi bili morali storiti, in da še zdaj obstanek slovenske katoliške stranke na Koroškem ne smatrajo za tako važen, da bi se zaradi nje smela preprečiti volilna reforma.

Morebiti bodo gospodje prišli polagoma do drugega prepričanja, morebiti so volje pozneje res kaj za Koroško še storiti, a dokler te resne volje ne dokažejo z dejanji, ne bomo hodili poslušat njihovih lepih besedij.

Monsgr. Val. Podgorc.

Poslano.

Čujem, da se v nekaterih krajih slovenske Koroške navzlic sklepu zapunih mož agitira za udeležbo na katoliškem shodu v Ljubljani od strani Slovencev. Sklepi zaupnega shoda v Celovcu so znani in se popolnoma vjemajo z našim katoliško-narodnim programom. Zahtevamo torej disciplino! Kdor se shoda udeleži, je **uskok**. Pri vojaštvu se kaznuje tak pregrešek z obsodbo na smrt. Jaz pa pravim: Naj

— krščanske omike. Kedaj bo pač njim zasvetila luč sv. vere? Ko sem se od njega poslovil, sem mu stisnil v roke, kar še ni dobil noben ministrant; saj tudi meni še ni služil do sedaj še noben zamorec. Ta misijonska družba me je zanimala še radi tega, ker ima veliko hišo za mlade misijonarje blizu mesta Briksen na Tirolskem in je njen pokrovitelj naš presvitli cesar. Žal, da imamo mi Slovenci toliko lastnih potreb in nismo preveč preobloženi z bogastvom, da bi mogli bolj podpirati razširjenje krščanske vere, ker lahko se reče, da prinese vsak belič v ta namen darovan tisočeri sad. Sestre vzgojujejo zamorska dekleta. Fantje in dekleta so večinoma odkupljeni sužnji. Kje bi bili revčki pač zdihovali, ko bi ne bili prišli v take dobre roke! Pozneje, ko dorastejo, pošljejo jih v posebne vasi, kjer ima vsak parček svojo hišico. Tako se ustanavljajo krščanske družine. Mnogi, fantje in dekleta, pa si tudi lahko kje drugje iščejo svoj kruh. Ko sem jaz bival v mestu Heluan, sem se nastanil v hiši nekega katoliškega Nemca, ki je imel za ženo katoliško zamorko, katero so vzgajale misijonske sestre. Reči moram, da sem videl še malo tako skrbnih gospodinj, kakor je bila ona, in ker je govorila več evropskih jezikov se je pri obedu z nami zabavala, kakor vsaka izobrazena gospa. Dasi so ljudje premožni, „črna frava“ ni nikoli držala rok križem ali stala cel dan pred „špeglom“, kakor delajo pri nas mnoge „bele frave“. Tako izobraziti pa more človeka seve le krščanstvo, in Bog daj, da bi sv. križ zavladal kmalu ne samo med zamorci, ampak tudi med Arabci. — Katoliški redovniki in re-

se nikdo ne predrzne rušiti discipline, in kdor gre na shod, bo kriv vseh nasledkov, ki sledijo takemu nepremišljenemu in svojeglavnemu postopanju.

Fran Grafenauer,

deželni poslanec in podpredsednik slov. kat.-pol. in gospodarskega društva.

Zilani-Slovenci v dopolnilni deželno-zborski volitvi za zgornjezilski in špitalski okraj.

„Mirovim“ bralcem je znano, da se je dne 25. oziroma 28. julija vršila dopolnilna deželno-zborska volitev za zgornje-zilski in špitalski okraj. Znan je tudi izid iste borbe. Mislim sem zatorej sploh molčati; vojska in bitka je že minula; imamo zopet »mir«. Pa dopisi v različnih listih in časnikih me silijo, da tudi mi Zilani-Slovenci omenimo stališče, iz katerega smo gledali, oziroma iz katerega smo se mi udeležili dvojne bitke „v pomoč“ nemškemu krščansko-socijalnemu kandidatu Huberju, proti luterancu Hoferju in socijalnemu demokratu Eichu.

Volilno bojišče, ali naš volilni okraj je pač prav po „koroški šegi“ sestavljen; ta splošna kurija obstoji iz devetih sodnijskih okrajev in sicer: Spittal ima 10 občin, Sovodje 7, Zgornja Bela 5, Winklern 7, Greifenburg 10, Millstatt 5, Trg 15, Kotiče 11, Šmohor 13. Vkup torej 83 občin; in med temi smo mi Slovenci vključeni v število blizu 5000 duš v štirih občinah: Blače, Brdo, Goriče, Št. Štefan. 79 nemških občin in naše štiri slovenske volimo skupaj!! Pač volilna pravica! Živio ali pa „heil“! Da pod takšnimi razmerami ne gre vse lahko, kakor bi človek mislil, se tako ve. Trije kandidati! Krščansko-socijalni Nemci: Huberja; socijalni demokrati: Eich; vse druge stranke sploh: pa luteranca Hoferja! In koga mi Slovenci?? (Le počakajte, bomo že povedali.) Vse stranke so delale prav čvrsto — živio! Zborovanje za zborovanjem; agitacija na agitacijo; lepaki, pisma, brošure, brzojavke in druge reči ena za drugo od vseh strani so nas prav nadlegovale. Večkrat sem mislil: Kako čudno, sicer Nemec Slovence ne pozna (izvzemši le denar), zdaj pa ravno narobe! Kako on Slovence ljubi? Nemški liberalci so zborovali v Goričah, v Št. Štefanu so socijalni demokrati prišli naznanjati rešitev slovenskega delavca, kajžlerja in malega kmetiča! Trgali so se za nas Slovence Zilane! Mene je najbolj časnikarski boj zanimal. Že dne 22. julija sem bral v nekem dunajskem dnevniku (eden iz najboljših katoliških časnikov), „da se krščanski socijalci zanašajo na pomoč slovenskih občin, od katerih je veliko odvisno“; pa vendar stoji opomba, da so te občine jako razburjene zavoljo postopanja krščanskih socijalcev o priložnosti volilne reforme. . . (die sich schwer beleidiget fühlen). V nekem drugem dunajskem listu je nekaj podobnega brati! Stališče „Kärntner Tagblatt“ je sploh znano. Naš „Mir“ od volitve nič ni omenil; izjavil je v opombi, da zavoljo postopanja krščanskih socijalcev bomo

doznice so tudi v raznih šolah in bolnišnicah; delo krščanskega usmiljenja menda ne bo zastoj. Razume se, da imajo tudi druge verske skupine svoje cerkve in zavode.

Večina prebivalcev pa so privrženci preroka Mohameda. Dasi se mislim za nauke svoje vere prav malo briga, razun nekaterih zunanosti, na primer molitve ali posta, in akoravno so moslimi med seboj razcepljeni v mnoge stranke, se vendar čutijo kot skupino in se čutijo med seboj kot bratje, četudi so različne narodnosti. Verska stranka je večinoma tudi politična izpoved in od nekdanj je igral verski fanatizem pri moslimih veliko in važno ulogo. Čeravno je mohamedanec vera nekaj zunanjega, se je vendar drži z neznanstveno vztrajnostjo, da je starega mohamedanca nemogoče spreobrniti. Saj pa tudi ni vere na svetu, ki bi spridenemu človeku dala na tem svetu toliko prostosti in po smrti obljubila mu toliko, kakor ravno vera Mohamedova. Nekaj molitev na dan in post ob ramadanu . . . to zadostuje, potem ubijaj, kradi, goljufaj, . . . kakor ti drago. Poleg tega so razne verske veselice na dnevnem redu, in Arabec je otrok celo svoje življenje in pri njem meri vse le na veselje in uživanje. Potem mu vera zatruje, da bodo le Mohamedovi privrženci v nebesih, vsi drugi pa v peklju . . . na svetu ni hudo . . . in čakajo na vse mogoče obljube. Le izredno božje usmiljenje bo zamoglo ljudem odpreti oči za resnico.

Slovenci, spominjajte se Velikovške šole!

posledice izvajali. Težka je bila odločitev: za koga?! Pač Slovenec je večinoma še vendar dober katoličan in akoravno je tepen: on se ni maščeval, ampak povrnil to, kar so nam pri zadnji volitvi krščanski socijalni Nemci dali! In kako smo pa volili?

Dne 25. julija:

Blače:	Huber 30 glasov,	Hofer 14,	Eich —,
Brdo:	„ 54 „	„ 30,	„ 1,
Goriče:	„ 35 „	„ 22,	„ 12,
Št. Štefan:	„ 95 „	„ 21,	„ —,

Dne 28. julija:

Blače:	Huber: 43 glasov,	Hofer 16,
Brdo:	„ 114 „	„ 44,
Goriče:	„ 45 „	„ 29,
Št. Štefan:	„ 95 „	„ 19,

Kakor razvidno, dobil je pri prvi volitvi slovenskih glasov Huber 214, Hofer 87, Huber več za 127; pri drugi volitvi pa: Huber 297, Hofer 108, Huber več za 189. Številke same kažejo, kako smo se držali! Če bi po nemških občinah Nemci nam podobno bili nastopili, bi imeli Huberja v deželnem zboru. Zategadelj se mi prav čudno zdi, da „Kärntner Tagblatt“ ni z nami Slovenci zadovoljen! Storili smo malo. Pričakovali so od nas še več, še več! Morebiti nisem dobro razumel, ko je imenovani list pisal: „če bi bile slovenske občine Blače, Brdo, Goriče isto moč napele pri prvi volitvi, kakor pri drugi, bi bila zmaga Huberjeva!“ Jaz pač tako-le sodim: Če bi nekateri naši „prijatelji“ nemški katoliški socijalci po deželi manj kričali, rajši pa več delali, bi ne bilo treba zdaj delati različne opombe, opazke, bi ne bilo škoda za ves trud!! Pameten in nepristransko misleč človek se mora gotovo še čuditi in sploh Slovence-Zilane občudovati, da so tako lepo število glasov oddali za Huberja! Kako pa so volili nemški krščanski socijalci pri zadnji dopolnilni volitvi v kraju Celovec-Velikovec-Trg??! Koliko glasov je dobil naš kandidat Grafenauer od istih? V kakšnem razmerju stojijo nemški krščanski socijalci v trškem okraju z nami Slovenci-Zilani??

Pri zadnjih volitvah je dobil Grafenauer v celem velikem trškem okraju jako malo glasov. Te glasove smo jim sedaj že pri prvi volitvi desetkrat plačali. Če bi bila občina Brdo pri prvi volitvi dala toliko glasov kakor pri drugi, bi bil seveda Huber izvoljen. A prisiliti Slovence, da voli nemškega krščanskega socijalca, ne more g. Walcher in ne dr. Šusteršič. Komandirati se ne pustimo; mi nismo takozvani „Stimmvieh“, ampak trezni možje, ki vemo, kaj storimo. Občina Brdo je pač Brdo, in Grafenauer je pač Grafenauer, in kdo drugi je pač kdo drugi. To-liko v pojasnilo raznim ljudem.

Moj namen ali namen teh vrstic ni: razpora razsevat, nikakor; pač resnici pričati: naj sodijo nemški krščanski socijalci po pravici, kje se je pri priložnosti zadnje volitve več storilo, oziroma za Huberja ugodnejše glasovalo: ali pri Nemcih, ali pri na vse kraje v političnih okrajih raztrganih — Slovencih? Mi lahko rečemo: storili smo svojo dolžnost: z ozirom na razne okoliščine pa še več kakor svojo dolžnost! Da bi pa naše slovenske štiri občine na Zili imele zagotoviti Huberju zmago — oh pamet!! Iz zadnje volitve se vnovič vidi, da Slovenec mora po načelu Nemcev Nemcem služiti, sicer pa tiho biti. Slovensko načelo pa je drugo in mora biti drugo. Dobri med seboj bodimo, pravico in resnico si pa povejmo in eden drugemu isto privoščimo in dajmo!

Zilski volilec.

Koroške novice.

V lastno obrambo! — Jesenice, dne 8. avgusta 1906. — Prišedši z Golice sem prečital torkovo številko „Slovenca“. Ne vem, kako bi se izrazil o pisavi tega lista nasproti meni. Vsak, kdor pozna razmere v našem političnem društvu, mi bo gotovo dal prav, da bi si pravzaprav smel šteti v veliko čast, ako bi bila resnica, kar pravi o meni „Slovenec“, da „jaz delam koroško politiko“. Kdor pa ne pozna teh razmer, naj mu povem, da imam edino le en glas v odboru, kakor vsak drug odbornik, in to ve cela slovenska Koroška. Na druge nesramne laži v „Slovencu“ naj pa odgovorim to-le: Res je, da sem bil prošli petek zvečer v Ljubljani, ali odpeljal sem se že v sredo zvečer iz Celovca na glavno skupščino družbe sv. Cirila in Metoda v Logatec. V petek zjutraj sem bil že v Kranju, kjer sem skupaj s svojo materjo imel opravka pri sodišču. Zvečer sem se vrnil v Ljubljano. G. Ivo Spindler, bivši faktor Hribarjeve tiskarne v Celju, mi je priča, da sva sama sedela „pri Roži“, da nisem bil v družbi z

„dr. Trillerjem in drugimi liberalnimi voditelji“. Resnica pa je, da sem mimogrede v veži govoril z g. dr. Trillerjem, kateremu sem povedal, da prinese sobotni „Mir“ govor gg. dr. Brejca in mnsgr. Podgorca ter natančno poročilo o zaupnem shodu. Ta pogovor je trajal morda dve minuti. In to je bilo vse, kar lahko potrdi g. dr. Triller sam. G. Spindler me je spremil potem na kolodvor. Na ravno tako nesramno laž, da sem prinesel revizijske odtiske zadnjega „Mira“ s seboj v Ljubljano, je za pametne ljudi gotovo popolnoma zadovoljiv odgovor, ako izpovem, da poročilo o zaupnem shodu ni bilo niti še postavljeno, ko sem v sredo odhajal iz Celovca, odgovori „Slovenec“ pa še niti spisani. O tem so mi priča vodstvo in stavci Mohorjeve tiskarne, posebno pa tisti, ki je „odgovore“ pisal. Na druge nesramnosti, ki imajo očividni namen, izpodkopati mi zaupanje našega vodstva in me spraviti ob mojo službo, ne odgovarjam, ker smatram to za stvar, ki poštenemu človeku ne dela časti. Upam pa, da bodo kompetentni naši faktorji sami odgovorili javno na vse drugo, kar se mi očita. In tega odgovora se ne bojim.

Anton Ekar,

tajnik „Kat.-polit. in gospod. društva za Slovence na Koroškem“ — sedaj na dopustu.

V lastni zanki. Vse prizadevanje „Slovenca“ gre na to, sebe in dr. Šusteršiča v zavesti volilne reforme oprati in krivdo radi neuspehov glede Koroške zvaliti na druge. Kakšnih sredstev se „Slovenec“ v tem pogledu poslužuje, dokazujemo na drugem mestu. Tukaj hočemo le na dveh citatih iz „Slovenca“ samega, in sicer iz ene in iste številke tega lista pokazati, da se mu ne gre za resnico in pravico, temveč samo za to, da bi za vsako ceno pred svojimi verniki prav obdržal. Samo tako si je mogoče tolmačiti sledeče: V številki od 4. avgusta piše „Slovenec“ med dnevnimi novicami doslovno: „Resnica je, da je dr. Šusteršič pridobival nemške krščanske socijalce, da so ti tudi obljubili glasovati za kompenzacijo na Koroškem, da so pa nemški kršč. socijalci v zadnjem hipu v odseku snedli svojo besedo v strahu pred nemškimi nacionalci in je ves trud za drugi slovenski mandat na Koroškem brez dr. Šusteršičeve krivde padel v vodo. To so dejstva, vse drugo je nesramna laž.“ — Tako „Slovenec“; kdor trdi kaj drugega, je torej nesramen lažnik, kajti „Slovenec“ je najbolje informirani list na slovanskem jugu in vrh tega nezmotljiv. Nesramna laž bi bila torej, ako bi kdo hotel trditi, da nemški krščanski socijalci niso bili za kompenzacijo na Koroškem, in nesramen lažnik je tisti, ki bi tajil, da so krščanski socijalci šele v zadnjem hipu v odseku svojo dano besedo snedli. Kljub temu pa isti „Slovenec“ v isti številki v „tedenskem pregledu“ ginljivo popisuje, kako je dr. Šusteršič, „med tem ko so drugi govorili“ (malo pozno je že bilo takrat — opomba stavčeva) „pridobival glasove od osebe do osebe“ (med katerimi poslanci pa? Med Slovani takega truda ni bilo treba, nemški kršč. socijalci so bili pa že tudi pridobljeni!) in pusti dr. Šusteršiča samega doslovno tako-le govoriti: „Žal, da se mi pri Koroški ni posrečilo pridobiti niti enega nemškega glasu. S predlogom za reasumiranje Koroške in Štajarske so se strinjali vsi poslanci „Slovanske zveze“. Ker pa so nemški krščanski socijalci izjavili, da glasujejo samo za Štajarsko, ni bilo drugega, kot zadovoljiti se s tem, drugače bi docela pogoreli.“ — Kdo se tukaj nesramno laže — ali „Slovenec“ ali dr. Šusteršič? Oba ne moreta imeti prav. Po „Slovenec“ so bili krščanski socijalci za kompenzacijo na Koroškem pridobljeni, in sicer po dr. Šusteršiču pridobljeni, dr. Šusteršič sam pa zopet pravi, da so bili krščanski socijalci samo za kompenzacijo na Štajarskem! Po „Slovenec“ so krščanski socijalci dano besedo šele v zadnjem hipu v odseku snedli, torej nečastno in zahrbtno postopali; po dr. Šusteršičevi pripovedki pa so krščanski socijalci popolnoma odkrito postopali, ker so naravnost izjavili, da za Koroško ne glasujejo, ampak da glasujejo samo za Štajarsko. Sedaj pa res ne vemo, ali naj verjamemo „Slovenec“ ali dr. Šusteršiču, ker sta oba enako verodostojna in oba enako nezmotljiva. Gotovo je le to, da se eden izmed njiju nesramno laže: kdo je tisti, o tem naj se pomenita sama med seboj. — Rodoljubni Korošci! Sedaj vidite, da „Slovenec“ in njegovim opredam ni vsega verjeti; bodite torej oprezní in takim ljudem na ljubo ne delajte razdora med koroškimi Slovenci.

Kup laži. Pregovor pravi, da se onemu, ki se enkrat zlaže, vdrugič ne verjame več. Prašamo: ali je mogoče verjeti tistemu, ki se ga zaloti kar na celi vrsti laži? Kar je „Slovenec“ v zadnjem času glede Koroške skupaj nalagal, presega že vse meje. Rodoljubni, ki so bili od nekdaj prijatelji in

somišljeniki tega lista, prijemljejo se za glavo in se povprašujejo, odkod ta pobesnelost v zadnjem času in kam naj vodi taka politika loparja in laži napram stranki istega mišljenja? Ta pisava pa obenem dokazuje, da „Slovenec“ zagovarja stvar, ki je s poštenimi sredstvi zagovarjati mogoče ni. Par slučajev iz ene same „Slovenčeve“ številke (od 4. avg.) za zgled: **Prva laž:** Dne 28. julija je „Slovenec“ pisal: „Celovsko vodstvo ni hotelo, da bi kranjski državni poslanci delali za Korošce. Vemo za kranjske državne poslance, ki so pisali po podatke, da bi koroške zahteve zastopali, pa niso dobili niti odgovora.“ Po tej trditvi bilo je torej več kranjskih državnih poslancev, ki so celovskemu vodstvu pisali po podatke radi volilne reforme, pa niti odgovora niso dobili. Na poziv v zadnjem „Miru“, da hočemo izvedeti za imena tistih kranjskih državnih poslancev, „Slovenec“ ni preklical svoje trditve, temveč je 4. avg. pisal sledeče: „Državni poslanec dr. Žitnik je pisal dr. Brejcu po razne podatke, a ni dobil niti odgovora. O tem bomo še govorili, da se spozna izvestno zahrbtno delovanje.“ Kaj je resnice na tem? Resnica je samo ta-le: Dne 12. marca lanskega leta (1905), torej v času, ko o volilni reformi nihče še niti sanjal ni, je dr. Žitnik dr. Brejcu (in ne „vodstvu“) pisal po nekaj podatkov o justičnih razmerah na Koroškem, da bi jih spravil v razgovor v budgetnem odseku. Za kake druge podatke dr. Žitnik niti celovskemu vodstvu, niti dr. Brejcu ni nikdar pisal, najmanj pa za kake podatke o volilni reformi. Če si upa drž. poslanec dr. Žitnik kaj drugega trditi, naj le poskusi! Morda je mislil, da se je dotično njegovo pismo izgubilo; pa se ni, temveč ga lahko vsak čas objavimo v celoti in z njim dokažemo, da se je „Slovenec“, čigar urednik je dr. Žitnik sam, na nečuvno nesramen način zlagal, samo da bi oblatil in osumničil politično vodstvo koroških Slovencev. Koliko laži kar na enem kupu: laž, da je kak kranjski drž. poslanec (ljudske stranke) po podatke radi volilne reforme pisal; laž, da je pisal vodstvu v Celovec; laž, da od vodstva niti odgovora ni prejel. In ko je „Slovenec“ svojo laž skušal dokazovati, se je drugič zlagal, trdeč, da je dr. Žitnik pisal po razne podatke, dočim je isti pisal samo za justične podatke. Ali morda ve dr. Žitnik, kaj je dolžnost obrekovalca pred vero in vestjo? — **Druga laž:** V zadnjem „Miru“ smo objavili notico pod naslovom „Nemška sodba“, v kateri smo iz „Kärntner Tagblatt“ od 29. julija ponatisnili odlomek, ki v njem „Tagblatt“ dokazuje, da niso nemški kršč. socijalci krivi nezaslišane razdelitve volilnih okrajev na Koroškem, temveč da sta le dr. Ploj in dr. Šusteršič interese štajarskih in koroških Slovencev izdala. Na to pravi „Slovenec“: „To je bil volilni maneuver nemških krščanskih socijalcev“. — Zamolčuje pa svojim bralcem, da je tako pisal „Kärntner Tagblatt“ dne 29. julija, torej že po volitvi na gornjem Koroškem, ki je bila že 25. in 28. julija — torej volilni maneuver — po volitvi! — **Tretja laž:** Dasi se je na zaupnem shodu izrecno konstatiralo in povdarjalo, da naš shod in naši sklepi nimajo niti najmanjše in najrahljše zveze s kranjskimi liberalci, in dasi smo to tudi v „Miru“ opetovano in odločno povdarjali, trdi „Slovenec“ brez prenehanja nasprotno. In ker nima prav nobenih dokazov za svojo trdovratno trditve, mora si jih naravnost izmišljati. Tako piše doslovno: „Dobesedno resolucijo je „Sl. Narod“ prej imel v tiskarni, nego je bila v Celovcu sklenjena.“ To trdi „Slovenec“ z gotovostjo zgovinarja, in kdor njegove trditve ne verjame, proglasi ga za — liberalca. Resnica pa je, da se je besedilo naših resolucij še le tik pred shodom zaupnikov sestavilo in da do shoda razun msgr. Podgorec, ki jih je predlagal, in dr. Brejcu kot predsedniku, živi duši ni bilo znano. Kako naj bi bil torej „Narod“ dobesečno resolucijo imel prej v svoji tiskarni nego je bila v Celovcu sklenjena? To bajko si je izmislila razgreta fantazija „Slovenčeva“ z nečastnim in nepoštenim namenom, vodstvo koroških Slovencev sumničiti in mu, če mogoče, ukrasti zaupanje slovenskega prebivalstva! Toda uspeh bo ravno nasproten!

Političen shod priredi v nedeljo dne 12. avgusta „katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem“ ob 3. uri popoldne pri Likebu v Dobu. Shod se vrši na prostem. Poročal bo g. deželni poslanec Fr. Grafenauer o političnem položaju. Slovenci in Slovenke, udeležite se ga v prav obilnem številu!

Zadeva slovenskih matrik. Znano je, kak hrup in šum je po celi ljubi koroški deželi nastal, ko smo zahtevali koroški Slovenci slovenske matrike. Ta zadeva se je sedaj tako rešila: 1. V krški škofiji se morajo vse matrične knjige v nemškem jeziku pisati, toda dovoli se, da se pišejo matrike v slovenskih krajih, če nastanejo potrebe in če voditelj matice to za

potrebno spozna, dvojezično. Pri dvojezičnih matrikah se morajo lastna imena v obeh jezikih enako pisati. 2. Matrični listi se morajo pisati v jeziku matice, torej navadno v nemškem jeziku. V slovenskih krajih se morejo na zahtevo stranke izpolniti dvojezični matrični listi. — Naši slovenski duhovniki imajo sedaj besedo, da se izrazijo o tej naredbi.

Duhovniške in cerkvene stvari. Nj. Veličanstvo, presvitli cesar je imenoval preč. g. kanonika Gvidona Bittnerja za stolnega dekana. — Za provizorja na Mostič pride č. g. Karol Plasch. — Za prvi letnik bogoslovja se je oglasilo dosedaj 8 kandidatov.

Šolske novice. G. A. Hornbognier, učitelj v Strassburgu, pride za učitelja meščanske šole v Velikovec. Prestavljeni so: G. učitelj Val. Švikaršič iz Sel za začasnega šolskega vodjo na Jezersko, g. Leopold Samonigg iz Mohlič v Sele, gđ. Marija Čarf iz Grebinja v Mohlič. Stalno je nameščena gđna. Jul. pl. Kleinmayr v Ettendorfu. Na novo so nastavljeni g. L. Schmid v Dobrlivasi, g. Engelb. Goltschnig v Medgorjah, gđna. Ema Česka v Grebinju in gđna. Fani Tichy v Maloščah.

Borovlje. Pri nas se pripravljajo na nemško-nacionalno slavnost, katero napravi pevsko društvo „Alpenrose“ kot jubilej svojega 25 letnega obstanka. Radovedni smo, ali se udeležijo te slovesnosti naši „mednarodni“ socijalni demokratje. Če gredo tja, bodo s tem pokazali, da so ravno tako nemško-nacionalni kakor oni Slovenci, ki so člani društva „Alpenrose“; če pa ne gredo, bo obisk precej pičel. Sicer je pri naših socijalnih demokratih, katere vodi Nemec Neisler, vse mogoče, saj se je itak že govorilo, da bi imelo se udeležiti omenjene slavnosti nemško-nacionalnih „Slovenec“ tudi socijaldemokratsko delavsko pevsko društvo „Stahlklang“.

Ledenice. V kratkem se vršijo pri nas občinske volitve. Upamo, da se izvolijo v odbor odločni narodni Slovenci.

Slovenji Plajberg. (Nesreča v gorah.) Na južni strani Rtače so našli mrtvega 40 let starega pastirja Ogrisove planine, Gregorja Oraša. Iskal je na gori planinke (Edelweis) in se je ponesrečil. Truplo je bilo grozno poškodovano. Spravili so ga v dolino in ga pokopali v Slovenjem Plajbergu.

Šotava pri Podklostru. (Požar.) Dne 6. avgusta je začelo pri nas goreti. Pogorelo je 6 poslopij. Požarne brambe, ki so prišle na pomoč, so pridno delale, kar je bilo še mogoče rešiti, so rešile, toda primanjkovalo je vode za gašenje. Štiri poslopja so ostala nepoškodovana. Ljudje so se rešili. Zgorel ni nihče. Nekaj živine je zgorelo. Beda je velika in pomoč potrebna!

Ukve v Kanalski dolini. (V slovo.) Brali smo v „Miru“, da so prestavljeni nam dobro znani gospodje, Ivan Hochmüller, Alojzij Knafelc in Ant. Zobec iz Beljaka v Trst. Žalost nas je obšla, ko smo te vrstice v slovo brali. Škoda, da so šli od naše bližine tako dobrosrčni gospodje, ki so se usmili nas po povodnji poškodovanih in nam pritekli na pomoč z mnogimi darovi v živežu, obleki in denarju. Posebno veliko se je trudil g. Ivan Hochmüller. Zatorej vsem trem voščimo srečo v novem kraju in jih želimo zopet nazaj. Ti naši blagi dobrotniki nam pa ostanejo v zlatem spominu. Z Bogom!

Hvaležni Vam Ukljani.

Slovenji Šmihel. Pošteni farani odkrito obsojajo surovo in žaljivo kvasenje „nekaterih faranov“ v „Bauern-Zeitung“, v kateri mečejo kamenje za mirno odišlem gosp. župnikom v pok., Luka Veršekom. V službi osiveli starček zasluži spoštovanje tudi nasprotnika. Č. gosp. Veršek je osebno čist značaj.

Jadovce pri Grabštanju. (Nezgoda.) V soboto dne 28. julija je vozil tukajšnji posestnik in trgovec s konji, Štefan Kulterer, p. d. Vivnik, mleko na kolodvor. Nekaj korakov pred železniškim tirom se konj splaš, skoči čez ograjo in vrže voznika raz voz. Zgoditi bi se mogla grozna nesreča, ker je g. Kulterer vzel tudi svojega devetletnega fanta seboj, kateri je pa še o pravem času sam skočil z voza.

Št. Peter pri Grabštanju. (Nesreča.) Dne 20. julija t. l. se je zgodila pri Boštjanu na Brdi velika nesreča. Med tem ko so odrasli spravljali žito na skedenj, so se mali otroci igrali ter eden pred drugim skrivali v konjskem hlevu. Naenkrat priletijo vsi preplašeni na skedenj in pravijo, da je bila šestletna Micka zadeta od konjskega kopita. Takoj spravijo otroka v postelj, bil je popolnoma pri zavesti; a nekaj ur pozneje umre vsled notranjih poškodb. Bog tolaži žalostne stariše!

Grabštanj, 8. vel. srpana. (Nesreča.) Danes smo pokopali 2letnega otroka, p. d. Melharja na Skrbini, ki se je ponesrečil 1. t. m. Med tem ko

se je mati odstranila od ognjišča, je otrok segel po loncu in se poparil tako hudo, da je po noči od 4. do 5. avg. umrl. Sodnijska komisija bo dognala, koliko so stariši sami krivi nesreče.

Pokrčaves. Dekleta „Marijine družbe“ iz Kostanj* so prišle dne 5. avgusta na božjo pot v Dolino, kjer so imele svojo mesečno obhajilo in zborovanje. Globok vtis so napravile tamošnjim župljanom z iskreno pobožnim vedenjem in petjem.

Galicija. V nedeljo, dne 5. avgusta, so peljali čebele gosp. nadučitelja Küstenpfenniga v Timenici raz pašo v Železni Kapli. Na klanec pod Galicijo pa se je zvrnil voz z 37 sodmi. Škoda je seve precejšnja.

Tinje. Strela je udarila v soboto, dne 4. avgusta, na posestvu pl. Schludermana v jesenovec zraven hleva. Švignila je strela potem v hlev, ubila najlepšega konja, dva druga in dva hlapca pa omamila.

Dobrlavas. Prišel je k nam učitelj (nanovo nastavljen) L. Schmid. Poučuje v tretjem razredu. Ker pa slovensko nič ne zna, bodo pa menda otroci njega poučevali. To je zasluga krajnega šolskega sveta, ki je prosil za učitelja, ker je že bila nevarnost, da pride učiteljica.

Velikovškemu okrajnemu glavarju v spominsko knjigo! Nečuvane krivice se zlasti koroškim Slovincem godijo pri c. kr. uradih glede slovenščine; to je znano. Ali kar si je dovolil velikovski c. kr. okrajni glavar, to presega vse meje. Prepovedal je vovbrškemu župnemu uradu rabiti drugačne tiskovine, kakor take, ki jih pošilja politična oblast. Vzroki so: „Župnijski predstojniki so državni organi“. Ta je pa lepa! Gospod Klebel, kdo je pa rekel duhovnikom: „Idite in učite itd.“? Ali rimski cesar ali Kristus, ali svetna oblast ali škof? Če pa mislite, da so duhovniki državni uradniki radi tega, ker dobivajo dodatke k svoji plači iz državne blagajnice, potem se motite! Ta denar ni draven, ampak cerkven. Tako pravi zgodovina. Matrike je imela cerkev že davno prej, predno se jih je začela posluževati svetna oblast. Drugi vzrok je enotnost in enakomernost v deželi. Ta je pa še lepša! Kaj pa je na Švicarskem, Tirolskem, Češkem, Moravskem, Bukovini, Štajarskem in Kranjskem? Ali se v omenjenih deželah ne pišejo matrike v dveh in celo v treh jezikih? Zakaj bi morala biti enotnost samo na Koroškem? Toda poznamo se! Ker bi morali potem nemški uradni ptički frčati iz dežele in povrnili bi se uradniki-domačini, ki pri tem vladnem sistemu na Koroškem na lastni zemlji ne najdejo kruha. To je tista enotnost, kaj ne, gosp. okrajni glavar? Najlepši pa je konec tega glavarskega ukaza. Rodoljubnemu g. provizorju v Vovbrah se očita „nacionaalna propaganda“, ker stori kot Slovenec svojo dolžnost. To je naravnost žaljivo. Gosp. okrajni glavar, dovoljujemo si Vas vprašati: Kaj se pa pravi delati nacionaalno propagando? Ali dela tisti, ki se poteguje za svoje po zakonih zanjčene pravice, nacionaalno propagando? Kaj ne, g. c. kr. okrajni glavar, ako želodec zahteva svoje, potem dela tudi „telesno“ propagando! Torej, kdo dela večjo nacionaalno propagando? Slovenec pod lastno streho ali mnogoštevilni nemški uradniki na slovenski zemlji? Da, Slovenec je vedno hujskač, če se na svoji zemlji poteguje za svoje pravice. Krono pa zasluži zadnji stavek, češ, da je c. kr. okrajno glavarstvo „postavno“ primorano postopati zoper tako počenje. G. okrajni glavar, kje pa so tiste postavbe? V celem dopisu ni niti enega paragrafa, katerih navadno v enakih odlokih kar mrgoli. Se pač vidi, da Vi za to „Salomonsko“ rabsodbo niste našli in ne morete najti nobenega paragrafa, ker ga nimate. Slovenci ga pa imamo, in to je § 19. drž. tem. zakonov, in tega se bomo vedno trdno držali, Vi pa se držite svoje birokratske enotnosti!

V Velikovu imamo sedaj jako živahno življenje. Skoro vsak teden potujejo celi vojaški oddelki skoz naše mesto, ki navadno prenočujejo tukaj. Zadnji teden se je mudilo tukaj 30 častnikov od generalnega štaba iz Dunaja, ki so imeli v okolici štiri dni svoje poskušnje. Velik oddelek kadetov pa je že dalje časa pri nas, in ostane tukaj do dne 24. t. m. Vsaki dan imajo svoje vaje in študije v okolici, in šele na večer ob šestih imajo obed v „Narodnem domu“. Zadnjo nedeljo so se udeležili tudi božje službe v izpodbudljiv zgled veliki večini Velikovčanov in Velikovčank, ki so zelo „bogaboječi“. Sploh so tujci, ki so tukaj na letovišču, z malimi izjemami, vse hvale vredni, kar se tiče obiskavanja božje službe. Velika večina velikovških fantov pa, komaj da izstopi iz šole, ne vidi cerkve leto in dan znotraj.

* Rodoljubom naj bo tu blagohotno namignjeno, naj pišejo Kstanje in ne Gozdanje, kakor se je dozdaj napačno izvajalo in pisalo. Ljudstvo govori Kstanje, istako 800 let stare listine.

Političen shod v Švabeku se je vršil v nedeljo dne 29. julija ob ogromni udeležbi ljudstva. Prav posebno moramo pohvaliti naše narodno ženstvo, ki je pokazalo, kako gorko mu bije srce za narod. Shodu je predsedoval domači župnik g. Fr. Uranšek, ki je dal besedo g. uredniku Ekarju. Ta je v eno uro trajajočem govoru razložil sedanji politični položaj. Nato je govoril naš deželni poslanec Grafenauer o deželnem gospodarstvu in o koroških šolah. Ljudstvo je njegovemu govoru glasno pritrdjevalo in se prepričalo, da je izvolilo za plibški okraj vrlega moža za poslanca. Pevsko društvo „Gorotan“ iz Šmihela je prav izborna pelo. Občudovali smo pri prosti zabavi znanega zobozdravnika, ki je izdiral čudne zobe in izvelkel velik kamen iz srca.

Djekše. (Nevihte — toča.) Veselili smo se, da vsaj letos žito srečno domov dobimo, ko smo že tri leta trpeti morali, ampak Bog je drugače hotel. Sreda in sobota nam bo Djekšarjem in celi okolici dolga leta v spominu ostala. Toča je prihrula — in naše upanje na dobro leto je po vodi steklo. V sredo so največ Šentjurčani in Šmihelčani trpeli, v soboto pa mi Djekšarji, posebno Zgornji Djekšarji in Črnodjekšarji. Zlostno je njive zdaj po toči pogledati. „Kje bomo kruh vzeli?“

Kneža. (Toča.) V soboto popoldne je tudi nas toča obiskala. Zgornja Kneža in Zgornje Krčanje so največ trpele. Prej smo se veselili, da nam bo Bog vsaj letos dobro leto dal, toda zdaj moramo s solznimi očmi gledati, ko nam je vse naše upanje po vodi splavalo. Škoda je precejšnja.

Rimska tla iz mozaika so našli blizu Globasnice. Upamo, da bo kdo kaj več poročal o tem slovenskim listom.

Prevalje. Dne 31. julija je umrla gospa J. Jaric, žena g. Ferdinanda Jarica, nadučitelja v pokoju. N. p. v m.!

Drugi občni zbor slov. akad. fer. društva „Gorotan“ se je vršil dne 5. avgusta ob 1/2 12. uri v gostilni gosp. Kristana na Fari pri Prevaljah. Tov. predsednik phil. Fr. Mišic pozdravi vse navzoče. Tov. tajnik jur. R. Petrič prebere zapisnik lanskega občnega zbora, ki se odobri. Sledi poročilo odborovo. „Gorotan“ je priredil lanske počitnice s sodelovanjem pevskega društva „Drava“. Prešernovo veselico v Glinjah v Rožu, ki se je jako dobro obnesla. Bilo je navzočih gotovo 400 ljudi. Tov. Ravnik je imel pri tej priliki slavnostni govor. O Prešernovem življenju pa je govoril g. Jug iz Celovca. Člana „Gorotana“ sta sodelovala tudi pri uprizoritvi igre katol. delavskega društva v Prevaljah. Na raznih shodih so nastopali člani tudi kot govorniki. Poročilo odborovo se odobri. Nato se vršijo volitve. Izvoljeni so: za predsednika jur. Rafael Petrič, za podpredsednika phil. Fr. Mišic, za tajnika jur. Wieser, za blagajnika mediciner Fr. Petek. Nato se je razpravljalo o tem, kako bo društvo v teh počitnicah delovalo. Če bo mogoče, se priredi še ljudska veselica v Glinjah. Akad. fer. društvo „Prosveta“ hoče prirediti v Št. Jakobu v Rožu shod. Društvo se ga udeleži po zastopnikih. Vsak član pa naj dela v svojem okraju v prosep slovenskega ljudstva. Ko so se še rešile nekatere točke glede pravil in poslovnika, zaključil tov. predsednik občni zbor in se zahvalil navzočim članom za udeležbo. — Veselica, ki jo je priredilo slov. akad. fer. društvo „Gorotan“ popoldne v Kristanovi gostilni pri Fari, se je vkljub raznim zaprekam dobro obnesla. Posebno dobro so bili tokrat zastopani Prevaljčani. — Član „Gorotana“ pozdravi vse navzoče, in govori o boju, ki so ga bili koroški Slovenci od časa, ko so prišli na Koroško, pa do sedaj. — Nato so člani „Gorotana“ s sodelovanjem rodoljubnih gospodičen in g. Abrahama predstavljali veseloigro „Doktor Hribar“. Kakor smo čuli, je bilo ljudstvo s predstavo igre prav zadovoljno. Prav posebno moramo pohvaliti gospodične, ki so prvokrat na odru nastopile in rešile svoje vloge jako dobro. Hvala jim! Po predstavi se je vršil ples. Svirala je domača godba na lok iz Leš. Kvartet pod vodstvom g. prof. Grafenauerja pa je prepeval narodne pesmi. — Gostilničar g. Kristan je dal napraviti na gostilni napis: „Gostilna L. Kristan. Gasthaus“. S tem se je pokazal odločnega Slovenca. Postrežba je bila dobra. Zato smemo gosp. Kristana vsem zavednim Slovincem priporočati.

Kotlje. Na prodaj je Šrotnekarjevo veleposestvo za 30.200 goldinarjev.

Društveno gibanje.

Vabilo k izletu in zborovanju slov. delavskega društva Podljubelj, dne 15. t. m. (na Vnebovzetje Marije) v Poden pod Ortačo. Zborovanje se vrši pri Podnarju popoldne ob 4. uri. Na dnevnem redu sta dva govora. Za zabavo bodo skrbeli tamburaši. Člani in nečlani, kateri

se udeležijo, se zbirajo v društvenih prostorih in odidejo skupno po popoldanski službi božji.

Odbor.

Podljubelj. Slov. kršč. soc. delavsko društvo naznanja, da je blagajnik vsako nedeljo dopoldne v društveni sobi navzoč in sprejema mesečne doneske. Tem potom opozarjamo ude, kateri so čez tri mesece zaostali z udnino, na njih dolžnosti. Ob nedeljah se tudi knjige izposojujejo. Na razpolago je čez 200 zvezkov.

G. Špöck, načelnik. T. Ogriz, blagajnik.

Slov. kršč. soc. delavsko društvo „Podljubelj“ je sklenilo kolekovati vsa pisma, ki se odpošiljajo, z narodnim kolkom.

Kršč. soc. ljudsko društvo za Vovbre in Št. Štefan bo imelo v nedeljo dne 19. avgusta svoje mesečno zborovanje pri Likebu v Št. Štefanu ob 3. uri popoldne.

Vabilo k veselici, katero priredi kat. slov. izobraž. društvo v Globasnici dne 19. avgusta ob 3. uri popoldne v Narodnem domu (pri Šoštarju) v Globasnici. Spored se še objavi, uprizori se tudi že dolgo obljubljena narodna igra „Rokovnjači“, h kateri se rodoljubi od blizu in daleč vabijo. Pridite v obilnem številu, ne bo vam žal, kaj takšnega se ne vidi vsak dan. Odbor.

Omizje beljaških Slovencev v Trstu naznanja, da se zbira vsaki torek zvečer ob 1/2 8. uri v hotelu „Balkan“ (piazza di caserma) v prvem nadstropju v posebni dvorani. Vabimo naše brate o priliki prihoda v Trst, da se oglasijo pri našem omizju, kjer bodo nam srčno dobro došli.

Kamniška podružnica Slovenskega planinskega društva otvori v nedeljo dne 12. avgusta t. l. kočjo na kamniškem sedlu (1879 m). — Pot do kočje je iz Kamnika, kakor tudi iz Logarjeve doline čez Okrešelj udobno popravljena. — Planinci in planinski prijatelji dobro došli!

Slovenjigradeč. Tukajšnja čitalnica priredi v nedeljo 19. avgusta popoldne v „Narodnem domu“ veliko veselico, pri kateri nastopi moški in mešani pevski zbor in svira šoštanjska „Narodna godba“. — Srčno nas bode veselilo, ako nas bodo tudi bratje Korošci posetili.

Dopisi.

Škocijan. (Ustanovni shod bralnega društva.) Hvala Bogu! vzklikne gospodar, ki si je po velikem trudu postavil hišico, ki ga bo odslej varovala pred naravnimi nevarnostmi. Tako pa so vzkliknili tudi naši vrli narodni fantje v nedeljo, dne 5. velikega srpana t. l. Dobro si je treba zapomniti ta dan, kajti od tega dne bo datiralo vse drugo življenje v škocijanski fari. Ta velepomembna nedelja je rojstni dan „slovenskega krščansko-socialnega bralnega društva za Škocijan in okolico“, ki naj tudi postane središče in ognjišče tukajšnjega narodnega življenja. Pred določeno četrto uro popoldne že se je zbralo na slavnostnem prostoru pred gostoljubno gostilno „pri Rušu“ v Zamožni vasi precej občinstva. Ob štirih se pripeljejo na okusno s smrečjem in belo-modro-rdečimi zastavicami okinčanem vozu neustrašene mladenke-Rožanke v narodni noši. Za njimi pa se je nabralo občinstva — bilo je nad 150 udeležencev — da so komaj dobili sedežev. O pogledu na veliko udeležbo se je vsem veselja smejala srce. Takoj po določeni uri otvori sklicatelj shod s kratkim pozdravom, omenjaje važnost zborovanja ter povdarja, da je društvo, ki se danes ustanavlja, sad najboljšega namena, namreč ono ima utrditi narodno in versko prepričanje s splošno izobrazbo. Za predsednika shoda se izvoli domači župan gosp. Janez Picej. Č. g. župnik Poljanec prebere pravila in v poljudnih besedah razloži točko za točko. Na spodbujajoč način še potem slika dobrote, ki jih društvo lahko nudi udom v dobrih razmerah. Pokrški g. župnik Maierhofer spodbuja navzoče k samoizobrazbi ter daje k temu par nasvetov. Slednjič še pozivlja navzoče domačine, da naj pristopijo v prav obilnem številu društvu. — Tajnik pripravljalnega odbora nam nato poda kratek pregled o delovanju istega. S posebno zahvalo omenja „Slovensko Matico“ in upravništvo „Dom in Svet-a“ v Ljubljani, ki sta z lepim književnim darom že pred ustanovitvijo društva obdarili isto. Slednjič še predlaga v področju društva pričeti s „Čebelico“, v katero bodo marljivi mladenči in dekleta vlagali redno svoje, ako tudi male prihranke. Gosp. Poljanec na kratko razloži pomen „Čebelice“, na kar se po kratki debati predlog sprejme ter izvoli g. Jan. Zilan, p. d. Hrovat v Srejah za „čebeličarja“. Pri volitvi odbora so se potrdili na novo odborniki pripravljalnega odbora brez vsake spremembe. Odbor, čeravno obstoječ skoraj iz samih mladeničev, nam jamči, da bo društvo uspevalo. Kdor je videl, kako so se fantom-odbornikom iskriale oči navdušenja in požrtvovalnosti, ne more dvomiti o tem. Za računsko pregledovalca pa

sta bila izvoljena gg. župan J. Picej in Peter Povoden. V društvo se je vpisalo okrog 80 udov. S tem je bil oficijelni del shoda končan. Zato smo se sedaj zabavali nekaj časa s petjem. Izborne glasove imajo Šentjakobčanke, to smo jim morali priznati! Udarjali pa so tudi domači tamburaši. Njim kličejo: Le naprej! Ob mraku pa nas je čakalo šele pravo presenečenje in vrhunec veselja. Stopile so brhke Rožanke na oder in nam igrale veseloigro: „Jeza nad petelinom in kes“ tako izvrstno, da so nas kar očarale. In kako lepo znajo zapeti o „gospodu vitezu rdečega grebena“ — „kikeriki-ju!“ Žal bi mi bilo, če bi ne videl te igre in slišal te pesmi, je izustil marsikdo, in prav je imel. Lahko razumljivi izgovor rožanski in narodna noša mladenk je močno vplivala na gledalce. Zadovoljnega srca so se vračali fantje, ki so imeli dosti posla z razobežanjem zastav, katerih je vihralo lepo število okrog gostilne, s postavljanjem odra, ki jih je stal pol noči in z drugimi pripravami. Pozabljen je bil ob tem ves trud in še za drugokrat so nam obljubili svojo pomoč. Še nečesa ne smem pozabiti! Naša domača dekleta so si ob tem baje — tako mi je vsaj zabrnala klepetava muha v uho, ko je letela mimo mene — segla v roke in zaprisegla: „O pustu vam hočemo pa mi zaigrati igro, na katero se boste spominjali še dolgo vrsto let. Bomo vam že tudi me izvabile ploskanja brez kraja in konca, ne samo Šentjakobčanke.“ Kako bodo držale besedo, vam bo hudomušnež že naznanil prihodnji pust. Le ne pozabite vsakega „Mira“ vestno od konca do kraja prečitati, potem boste tudi na to naleteli. — Končno pa se moramo imenom odbora javno zahvaliti vsem, ki so pripomogli, da se je ta shod tako sijajno obnesel! Prav poseben tisočkratni „Bog plačaj!“ pa zakličemo čvrstim šentjakobskim mladenkam, kojih izlet je največ pripomogel, da je shod vsestransko dobro uspel. Živele! Na zdar!

Dobrlavas. Preteklo nedeljo, dne 29. julija, je napravilo naše društvo mesečno zborovanje. G. dr. Arnejc, provizor v Vovbrah, je lepo predaval o katoliškem narodnem možu-značaju. Kremeniti mož-značaj se ne vstraši nikogar, posebno ne versko-narodnega nasprotnika, nemškutarskega liberalca. Kdor je mož, gre svojo pot naprej, ki se mu prava zdi, in se ne umakne nobenemu pritisku. Kakor misli, tako govori, čeprav ni komu všeč, pravi mož ne pozna hinavstva. Zborovalci so bili kakor elektrizirani od navdušenih, krepkih misli in besed, da se jim je takorekoč na obrazih videlo, kako v srcih sklepajo — biti res pravi, nepremakljivi značaji. Govornik pa je znal svoje predavanje tudi izvrstno osoliti in v prav smešni podobi pokazati nam moža, ki ni značaj — „figamoža“. Zato pa so se zborovalci g. govorniku zahvalili z glasnimi vzkliki in ploskanjem. Č. g. Rožman iz Šmihela je predaval o kulturni moči Slovanov. Nasprotniki trdijo, da Slovani nimajo omike, a ravno zgodovina, življenje, šege in lastnosti slovenskih narodov nam kažejo, da imajo v sebi veliko kulturno moč. Gosp. domači kaplan je na kratko razložil izid v volilnem odseku in sklepe shoda zaupnikov v Celovcu. Med predavanji je pevski zbor zapel več lepih pesmi. Ko bo več časa za vaje, se bodo naši pevci izurili prav mojstrsko. Žal sme biti vsakemu, ki ni prišel na zborovanje; g. dr. Arnejc govor ne bo lahko kje slišal. Manjkalo je več članov, pač pa je prišlo precej povabljenih nečlanov, ki so se prav zadovoljni iz zborovanja vračali. Pogrešali smo pa tudi, razven nekaterih, rodoljubne Kokljane. Kaj pa vi Goslinci, Sinčani, Mokrijani? Zbudite se, zdaj ni časa spati! Na delo za izobrazbo! Vabimo vas v prihodnjici.

Guštanj. (Občinske volitve.) Na dan 26. ali 27. julija so se, kakor smo od strani slišali, vršile občinske volitve. Dneva vam ne moremo natančno naznaniti. Čudite se gotovo, kako to pride, da se občinske volitve pri nas tako na tihem vršijo. Dopisnik, ki to piše, je bil slučajno navzoč, ko sta se dva moža v gostilni o volitvah pogovarjala. Prvi je vprašal drugega, kateri je že več let občinski odbornik, kako to pride, da se volilni listki niso o pravem času razdelili, najmanj en dan poprej, predno je bila volitev, in da so nekateri listke šele tedaj dobili, ko je bila volitev že sklenjena. To je bilo namreč tako: Nekateri so dobili listke ob 12. tih, volitev pa je bila že dopoldne. Iz tega torej vidimo, da so delavci in kmetje guštanjanske občine le orožje za plačevanje občinskega davka, drugače pa nima nobeden nič govoriti. „Bomo že mi naredili.“ — No, le napravite. A povemo vam, da bo tudi v Guštanju prišel čas, ko se ne bo več tako ravnalo z delavci. Vsaka sila, ki jo z mogočno roko tiščimo na tla, čez nekaj časa z vso močjo izbruhne, in tako bodo tudi naši delavci si znali priboriti svoje pravice. Časi absolutizma so že pri kraju. Ljudstvo zahteva pravic. In zelo za-

lostno je, da guštanjski velmoži ne grejo s časom naprej, ampak hočejo le napredek zatirati. Star slovenski pregovor pa pravi, da čez sedem let vse prav pride. — Velikovškemu okrajnemu glavarstvu pa posebno priporočamo razmere guštanj-ske občine.

Tisoči priznanj potrjujejo

da najboljše in najcenejše dobavlja

cerkvene paramente in oprave

neprekosno že 95 let stara tvrdka

Josip Neškudla

c. in kr. dvorni dobavitelj in tvorničar

Jabloné nad Orlici, št. 86, pošta istotam Češko.

Prosi se natančnega naslova.

Ilustrovani ceniki, proračuni, izberki poštne prosto

Razne stvari.

Odkritje M. Vilharjevega spomenika se vrši 12. avgusta dopoldne v Postojni na Kranjskem. Ob pol 2. uri popoldne je obisk jame. Ob pol 4. uri pa velika ljudska veselica. Pri slabem vremenu se vrši veselica v Postojnski jami. M. Vilhar je bil imeniten slovenski pesnik, ki je s svojimi pesnimi navduševal Slovence za narodno stvar. Zato mu tudi koroški Slovenci pri tej priliki kličejo: Slava! Mi pa se ravnajmo po njegovih zlatih besedah!

Avstrija in Ogrska. Ker se ni dosegel po postavi sporazum glede skupnih plačil Avstrije in Ogrske, je cesar določil, da za skupne stvari plača Avstrija 66⁴⁶/₄₉ %, Ogrska pa 33³/₄₉ %. To velja za čas od 1. julija 1905 do 30. junija 1906.

Za dojenčke s kroničnimi črevesnimi katarji ni boljšega živila, nego je Kufekejeva moka za otroke, ki izprva brez mleka, pozneje pa zaužita z mlekom odstranjuje vretje v črevesu in daje slabo podlago mikroorganizmom, ki povzročajo bolezen, je lahko prebavna in jo obolelo črevo sprejema z lahkoto. Ob preživljanju otrok s Kufekejevo moko za otroke ne izgine samo driska, ampak se tudi telesna teža ugodno poviša.

Skrb vsake gospodinje je posvečena družinski blaginji!

Kathreinerjeva Kneippova sladna kava

je po Kathreinerjevem načinu svojega proizvajanja okusna, zdravju v prospeh in poceni, ima torej neprecenljive prednosti za vsako gospodinjstvo!

Poudarjajte pri nakupovanju izrečno ime Kathreiner in zahtevajte le izvirne zavoje z varstveno znamko župnik Kneipp.

Budimpešta, dne 7. avgusta 1906.

Žitne cene, proračunene za 50 kg: Pšenica 7 K 60 vin. Oves 6 K 20 vin. Rž 6 K 40 vin. Turšica za pomlad 5 K 30 vin.

Dunaj, dne 5. avgusta 1906.

Pšenica 7 K 85 vin. do 8 K 30 vin. Rž 6 K 55 vin. do 6 K 70 vin. Oves 7 K — vin.

Žito je za 5 vinarjev ceneje kakor prejšnji teden. Rž se težko prodaja. Izvoza malo. Oves ima malo kupcev.

Listnica uredništva.

Št. Janž: Prva naloga društvenega delovanja je sloga v društvu samem! — **Dopisniku iz Možice:** Preveč osebno — zato v koš. Če hočete po Barigeličevu pisati, se morate izogibati osebnih napadov in pisati splošno. Zdravi! — **Tabor v Gradcu:** Pojasnila glede študij na visokih šolah dajejo na Koroškem člani „Gorotana“. — **G. J. M.:** Ali bi nam ne mogli poslati „častne knjige“ na ogled? Vrnemo jo vam takoj. Članek pride prihodnjič na vrsto. Knjiga kaže, kako znajo Nemci agitirati, da privlečejo tujcev. Slovenski Rož je sedaj odprt svetu. Tudi Slovenci se moramo poprijeti reklame, ki dandanes dela čudeže. Potrebna bi bila knjižica o slovenskem Rožu. Sestavil naj bi se odbor, ki bi to delo vodil. Delavcev imamo, torej na delo! Rodoljubne pozdrave! — **Trst, Vovbre, Št. Jakob, Velikovec:** Pride prihodnjič na vrsto. Brez zamere! Imeli smo za to številko veliko nujnih stvari. — **Marija na Zili:** Vam velja isto!

Vozni red za progo Celovec-Bistrica in nazaj,
veljaven od 23. julija 1906 naprej.

		Dopoldne		Popoldne		
		doh.	odh.	doh.	odh.	doh.
Celovec	doh.	6:43	10:06	1:55	3:25	7:03
	odh.	7:—	10:25	2:15	3:35	7:20
Vetrinj	"	7:07	10:32	2:22	3:42	7:27
Žihpolje	"	7:24	10:49	2:39	3:59	7:44
Svetnavas	"	7:40	11:05	2:55	4:15	8:—
Bistrica	doh.	7:54	11:19	3:09	4:29	8:14
Bistrica	odh.	8:06	11:30	4:30	5:56	8:22
	"	8:23	11:43	4:47	6:13	8:35
Žihpolje	"	8:42	12:02	5:06	6:32	8:54
Vetrinj	"	8:54	12:14	5:18	6:44	9:06
Celovec	doh.	9:—	12:20	5:24	6:50	9:12

Zahvala.

Slov. akad. ferijalno društvo „Gorotan“ se prisrčno zahvaljuje cenjenim gospicam, ki so sodelovale pri igri „Doktor Hribar“ in vsem, ki so pripomogli, da se je veselica dobro obnesla.

Odbor.

V slovo!

Ker sem iz Beljaka službeno prestavljen in mi ni mogoče vsled kratkega časa posloviti se od svojih cenjenih znancev in rojakov, se poslavljam tem potom od vseh koroških Slovencev ter jim kličem krepki „Na zdar!“ Moja želja je, da me ohranijo vsi v dobrem spominu, kakor tudi jaz ob sinji Adriji ne bodem pozabil koroških trpinov.

V Beljaku, dne 3. avgusta 1906.

Boleslav Podbregar.

Kupiti se želi graščinica ali vila

z lepim vrtom ali s parkom na deželi bodisi na Kranjskem, Štajarskem ali Koroškem. — Pismene ponudbe z opisom in ceno pošljejo naj se na upravnishvo „Mira“ pod št. 1864.

Lovske puške

vseh sestav, priznano delo prve vrste, z najboljšim strelnim učinkom, priporoča

Peter Wernig,

c. kr. dvorni izdelovatelj orožja v Borovljah, Koroško. Ceniki brezplačno in poštne prosto.

Zavarovalni potovalec

dobi na Koroškem takoj mesto pri dobro vpeljani zavarovalnici. Plača po dogovoru. Prijave našemu listu.

Zakonito zavarovano.

Vsako ponarejanje in ponatiskovanje kaznivo.

Edino pravi je Thierryjev balsam

le z zeleno znamko z nuno.

Starosloven neprekosljivo zoper motenje prebavljanja, krče v želodcu, koliko, prehlajenje (katar), prsne bolezni, influenco itd. itd.

Cena: 12 malih ali 6 dvojnatih steklenic ali 1 velika posebna steklenica s patent. zamaškom K 5.— franko.

Thierryjevo centifolijsko mazilo splošno znano kot „non plus ultra“

za vse še tako zastarele rane, vnetja, poškodbe, ture in ulčesa vseh vrst. — Cena: 2 lončka K 3-60 franko razpošilja le proti predplači ali povzetju

Lekarnar A. Thierry v Pregradi pri Rogški Slatini.

Knjižico s tisoči zahvalnih pisem zastonj in franko.

Dobiva se skoro v vseh lekarnah in medicinskih drogerijah.

Ravnokar je izšla nova izdaja:

Kristusovo življenje in smrt

v premišljevanjih in molitvah.

Poleg Gašparja Erharda za Slovence priredil

† Štefan Kociančič

profesor bogoslovja v Gorici.

Druga izdaja.

Izdala in založila Družba sv. Mohorja v Celovcu.

Cena: Dva dela, mehko vezana K 8.—, za ude K 5-40; trdo vezana z usnjatim hrbtom K 11.—, za ude K 7-80, po pošti franko 1 K več.

Hotel „Triglav“ na Bledu.

Podpisani priporoča svoj národni hotel „**Triglav**“ ob kolodvoru — z najlepšim pogledom na jezero — slav. občinstvu, posebno izletnikom in potnikom. Pripravljenih je 22 sob za prenočišče.

Jakob Peternel.

Svoji k svojim!

Opozarjamo vsakega varčnega rodoljuba na edino hrvatsko zavarovalno zadrugo

„CROATIA“

pod pokroviteljstvom kralj. glavnega mesta ZAGREBA.

Ista zavaruje na Štajarskem, Kranjskem in Koroškem vse premičnine, živino in pridelke proti ognju po najnižjih cenah.

Vsa pojasnila daje:

glavni zastop „CROATIE“ v Celovcu

Valentin Jug, benediktinski trg št. 4.

Zastopniki se iščejo po vseh večjih krajih Koroške.

Več učencev

sprejme v uk pri dobri oskrbi

Gasper Krasnik,

kleparski mojster v Celovcu, na starem trgu št. 10.

Tovarna za kmetijske stroje.

Kdor potrebuje kak **kmetijski stroj**, naj se obrne naravnost na tovarno

Konrada Prosch-a,

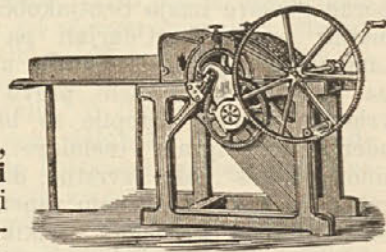
v Celovcu, Adalgasse št. 19.

nasproti c. kr. kmetijske družbe.

kjer se dobijo najnovejše mlatilnice, slamoreznice, gepeljni in razni drugi za kmetijstvo potrebni stroji ter tudi taki **vodovodi**, ki sami vodo gonijo iz globoko ležečih studencev na zemljišča, katerim vode primanjkuje. (Glej podobo na levi strani.)

Cenike pošilja zastoj.

Vinske in sadne stiskalnice

z dvojnimi stiskalom „**Herkules**“ za ročno obrat.

Hidravlične stiskalnice

za velik pritisk in velike učinke.

Mlini za sadje in grozdje. Obiralniki.

Povsem **urejene moštarnice**, stalne in za prevažanje. **Stiskalnice** za pridelovanje sadnih in jagodnih sokov. **Sušilnice** za sadje in zelenjad, sadni lupilniki in rezalniki. Samodelujoče patentovane nosne in vozne brizgalnice za vinograde, sadje, drevje, hmelj, grenkuljico „**Syphonia**“. **Pluge** za vinograde izdelujejo in prodajajo z garancijo kot posebnost v najnovejši sestavi

Ph. Mayfarth & Comp.

tovarne poljedelskih strojev, livarne in parne kovarne.

Dunaj, II./1, Taborstrasse št. 71.

Odlikovani z nad 560 zlatimi, srebrnimi kolajnami itd.

Obširni ceniki zastoj. — Zastopniki in prekupci se iščejo.

Rastlinski liker in rastlinska grenčica

„JELEN“

sta sestavljena iz najzdravilnejših planinskih rastlin, podpirata in pospešujeta prebavo, krepita želodec in ž njim celo človeško telo ter sta vsled teh svojih odličnih lastnosti najboljša izdelka te vrste.

Edini izdelovatelj:

Anton Jelenec v Idriji,

imetelj rastlinske destilacije „**JELEN**“.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu

Akcijski kapital K 2.000.000.

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Prodaja srečk proti mesečnim odplačilom.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Kolodvorska cesta št. 27.

Zamenjava in eskomptuje

izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone.

Daje predujme na vrednostne papirje. — Zavaruje srečke proti kurzni izgubi.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške žensitlnske kavcije.

Eskompt in inkaso menic. — Borzna naročila.

Centrala v Ljubljani. — Podružnica v Spiljetu.

Denarne vloge sprejema

v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložni denar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga.

Promet s čeki in nakaznicami.